המביא אשם פרק שישי כריתות כד.

במפריש שני אשמות [1]אחריות. לית ספרים דגרסי ונתכפר באחד מהן ואינו צריך דאפילו שניהם עדיין מיים אם נודע לו שלא חטא לו חטא ינהגו עד שיתמלאו: **אם** עד שלא נסקל **יצא** וירעה בעדר כו' מאי חזית דבו'. ואם תאמר מאי פריך הא אמרינן מנהדרין (דף עו.) כמיתת נעלים כך מיתת השור וכיון דאין הנעלים נהרגים בעדות מוכחשת השור לא יהרג ואי לאוקמו בהנאה בלא עדות אחרונים נמי אינו אסור בהנאה לפירוש ר"ת שמפרש בעלמא קדושין (דף מ:) דשור הנסקל אינו אסור מחיים בהנאה עד לאחר [2] שיגמר דינו שיסחט ויש לומר דמייתי ליה משום סיפא דקתני משנסקל מותר בהנאה [3] אמאי ליית לקמאי לאוקמו בהנאה בלא עדות כו' אבל לא מצי למיפרך מעסטיה דמתניתין דתני ובשור הנסקל אינו כן אלא מלתא בעלמא הוא דאמר דאמרי' מיירי בעדי הכחשה כלומר שהוכחשו העדים שמבית על פיהם אשם דהכחיש לא אמרינן אבל אם הכחישו אחרים אינו כן אם עד שלא נסקל יצא וירעה בעדר ה"ד אילימא דאתו בי תרי אמרי הרג ובי תרי אמרי לא הרג מאי חזית דציית לבתראי ציית להו לקמאי אלא לאו בעדי הזמה ודכוותיה גבי אשם תלוי בעדי הזמה ופליגי א"ל אביי ודלמא שור הנסקל "ה"ד כגון שבא הרוג ברגליו [4] ודכוותיה גבי אשם תלוי כגון דהוכרה חתיכה אבל היכא דאפרשיה לאשם תלוי ע"פ עדים לא בפלוגתא אשם תלוי שהוזמו עדיו רבי אלעזר [5] אומר הרי היא כמנחת קנאות דתניא [6] נמצאו עדיה זוממין מנחתה תצא לחולין רבי יוחנן אמר ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה ורבי יוחנן נדמייה למנחת קנאות לא דמי מנחת קנאות לא לכפרה קאתייא אלא לברר עון אבל אשם תלוי דלכפרה אתי מתוך שלבו נוקפו גומר ומקדישו אמר רבי כרוספדאי "אמר ר' יוחנן [7]שור הנסקל שהוזמו עדיו כל המחזיק בו זכה בו אמר רבא מסתברא טעמא דרבי יוחנן כגון דאמרי ליה נרבע שורו אבל אמרו [7] רבע שורו הוא בעצמו מידע ידיע דלא רבע ולא מפקר ליה וטרח ומייתי עדים ומאי שנא מהא דאמר רבה בר איתי אמר ר"ל [8] יעיר הנדחת שהוזמו עדיה כל המחזיק בה [9] זכה בה עיר הנדחת דרבים נינהו כל חד אמר בדעתיה אנא לא חטאי אחרינא חטא ומפקר ממוניה אבל הכא דבדידיה תליא מילתא הוא בעצמו מידע ידע דלא רבע ולא מפקר ליה וטרח ומייתי עדים אמר ר"ל [10]הנותן מתנה לחבירו ואמר הלה אי אפשי בה כל המחזיק בה זכה בה ומ"ש מהא דאמר רבה בר (8) [11]אבוה אמר רב ששת ואמרי לה א"ר אבוה אמר רב ששת [12] [13]מקבל מתנה שאמר לאחר שבאת מתנה לידו מתנה זו תיבטל מבוטלת אי אפשי בה דבריו קיימין בטילה [היא] אינה מתנה לא אמר כלום

מאי

אמרינן מספיקא לא מקדשיה: **לאחריות.** שאם יאכל האחד יקריב לתכילו: **מכדי חד ס"ל לאפרושי.** כלומר דהא ידעינן דגלי דעתיה דלבו נוקפו דלא ס"ל לאפרושי אלא חד והוא הפריש תרי: **כאשם תלוי שהוזמו עדיו.** שאמרו לו שניים אכלת פפק חלב נשוגג והפרש אשם תלוי על פיהם וכאן עדים אחרים והזימום ואמרו הלא אותו היום עמנו היית לא סמך מעדים דהא יודע בעצמו שלא אכל וסבר מיתיבא סהדי ומזמי להו ויצא אשמו לחולין: **אלא לאו בעדי הזמה.** (ב) בשור הנסקל דמודיש חכמים לר' מאיר דאיכא (ג) כאשם תלוי משום דליכא למימר לבו נוקפו הילכך יצא וירעה בעדר: **ודכוותיה.** הא דפליג (ד) כאשם תלוי בעדי הזמה פליגי דאף על גב דהזמו עדים אמרי רבנן דקדוש הוא דלבו נוקפו: **דלמא שור הנסקל.** דנודע שלא הרג (ה) והיכי דמי כגון שבא הרוג אותו האיש שאמרו עליו שור זה הרגו כא לפניו ברגליו ברגל ושלם הא מודו רבנן דלא השור וירעה בעדר: **ודכוותיה פליגי כאשם דהוכרה חתיכה.** הנותרת ונמצא שהיא חלב ואותה שחלב היתה שומן בהיא פליגי רבנן ואמרי דקדוש הוא דאמרי' ממון שלנו נוקפו גמר ומקדישו: **אכל.** נבי עדים דליכא למימר לא נקפו לבו דסבר מיתיבא סהדי ומזמי להו בהיא לא פליגי רבנן: **כפלוגתא.** כי היכי דפליגי (ו) רבא ורב יהודה לעיל דאמר מודין חכמים באשם תלוי שהוזמו עדיו ופליג עליה (ז) רבא ואותביה שור הנסקל ה"ג פליגי רבי יוחנן וריש"ל (ח): **מנחת קנאות.** מנחת סוטה: **נמצאו עדיה זוממין.** אותן שאמרו שנסתרה עם האיש: **לברר עון.** שלא אמת אם שקר: **והוזמו עדיו.** לאחר שנגמר דינו ליסקל: **וכה כו.** דהפקר הוא משנגמר דינו: **נרבע שורו.** וגמרו דינו נסקילה על פיהם דזולתי מסתמא אפקריה מיניה דסבר עדי אמת הן הילכך הפקר הוא: **ועדיה ומייתי עדים.** להזימם: **עיר הנדחת כו'.** ואף על גב דכל חד וחד ידע שלא חטא ואיכא למימר ממוניה הוא ולא אפקריה ותיובתא דרבא: **אחריני חטאו.** [14] אלעזר. גליון בס"י כתוב ריש"ל אמר וכן גרס רש"י ז"ל: [15] אמרו לו רבע הוא שורו: [16] המחזיק בה. עיין בתוס' ובחיים (דף מא ע"ב): [17] עי' בחידושין: [18] דאינו כאשם תלוי: [19] הרג היכי דמי אות ר' נמחק: [20] דפליגי רבה ורב אות א' נמחק: [21] עליה רבה ואותביה ונשתתק ריש"ל: [22] שנגמר דינו דמרוץ דשקל: [23] שנגמר דינו דמרוץ לשחוטו מסעא דשמר דינו דדנאה דמחיים דוקא דשרי אפילו לרת"ת וכן כרש"י: [24] אמאי נצית לקמאי הוא דבור בפני עצמו: [25] דנסקל שהרי כס"ק דמנהדרין מצרף קרא גבי רובע ונרבע שמיתתו בס"ג:

במפריש שני אשמות [1]אחריות. לית ספרים דגרסי ונתכפר באחד מהן ואינו צריך דאפילו שניהם עדיין מיים אם נודע לו שלא חטא לו חטא ינהגו עד שיתמלאו: **אם** עד שלא נסקל **יצא** וירעה בעדר כו' מאי חזית דבו'. ואם תאמר מאי פריך הא אמרינן מנהדרין (דף עו.) כמיתת נעלים כך מיתת השור וכיון דאין הנעלים נהרגים בעדות מוכחשת השור לא יהרג ואי לאוקמו בהנאה בלא עדות אחרונים נמי אינו אסור בהנאה לפירוש ר"ת שמפרש בעלמא קדושין (דף מ:) דשור הנסקל אינו אסור מחיים בהנאה עד לאחר [2] שיגמר דינו שיסחט ויש לומר דמייתי ליה משום סיפא דקתני משנסקל מותר בהנאה [3] אמאי ליית לקמא